

Věc C-284/09

Evropská komise

v.

Spolková republika Německo

„Nesplnění povinnosti státem – Volný pohyb kapitálu – Články 56 ES a 40 Dohody o Evropském hospodářském prostoru – Zdanění dividend – Dividendy vyplácené společnostem se sídlem v tuzemsku a společnostem usazeným v jiném členském státě nebo státě Evropského hospodářského prostoru – Rozdílné zacházení“

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 20. října 2011 . . . . . I - 9882

Shrnutí rozsudku

1. *Volný pohyb kapitálu – Omezení – Daňové právní předpisy – Korporační daň – Zdanění dividend – Účast společnosti příjemce na kapitálu společnosti vyplácející dividendy nepřesahující hranici stanovenou směrnicí 90/435*
[Čl. 56 odst. 1 ES; směrnice Rady 90/435, čl. 3 odst. 1 písm. a)]
2. *Mezinárodní dohody – Dohoda o Evropském hospodářském prostoru – Volný pohyb kapitálu – Vnitrostátní právní úprava podrobující dividendy vyplácené společnosti nerezidentovi vyššímu zdanění než dividendy vyplácené společnosti rezidentovi – Nepřípustnost (Dohoda o EHP, článek 40)*

1. Členský stát, který v případech, kdy nebyla dosažena míra podílu mateřské společnosti na kapitálu své dceřiné společnosti, jakou stanoví čl. 3 odst. 1 písm. a) směrnice 90/435 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států ve znění směrnice 2003/123, zdaňuje ekonomicky více dividendy vyplácené společností usazeným v jiných členských státech než dividendy vyplácené společností se sídlem na jeho území, porušuje povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 56 odst. 1 ES.

U podílů, na které se nevztahuje směrnice 90/435, členské státy určují, zda a v jakém rozsahu musí být zamezeno ekonomickému dvojímu zdanění nebo řetězovému zdanění rozdělovaných zisků, a za tímto účelem zavést jednostranně nebo prostřednictvím mezinárodních smluv uzavřených s jinými členskými státy mechanismy směřující k zabránění nebo zmírnění tohoto ekonomického dvojího zdanění nebo řetězového zdanění. Tato samotná skutečnost jim však nedovoluje uplatňovat opatření, která jsou v rozporu se svobodami pohybu zaručenými Smlouvou ES.

Jakmile členský stát jednostranně nebo prostřednictvím mezinárodních smluv podrobí dani z příjmu nejen tuzemské

společnosti, ale rovněž zahraniční společnosti, pokud jde o dividendy, které obdrží od tuzemské společnosti, blíží se situace uvedených zahraničních společností situaci tuzemských společností. V takovém případě k tomu, aby zahraniční společnosti, které jsou příjemkyněmi dividend, nebyly vystaveny omezení volného pohybu kapitálu, které je v zásadě zakázáno článkem 56 ES, musí stát, jehož je rozdělovací společnost rezidentem, dbát na to, aby se v souvislosti s mechanismem upraveným jeho vnitrostátním právem za účelem zabránění řetězovému zdanění nebo ekonomickému dvojímu zdanění nebo jeho zmírnění ve vztahu k zahraničními společnostem uplatňovalo rovnocenné zacházení jako ve vztahu k tuzemským společností-příjemkyním.

Takové omezení není odůvodněno naléhavými důvody obecného zájmu. Odůvodnění vycházející z nutnosti ochrany vyváženého rozdělení daňové pravomoci mezi členskými státy sice může být uznáno, zejména pokud má dotčený systém za cíl předcházet jednáním, která mohou ohrozit právo členského státu uplatňovat svou daňovou pravomoc ve vztahu k činnostem vykonávaným na jeho území. Pokud se však členský stát v souvislosti s tímto druhem příjmů rozhodl nezdaňovat společnosti-příjemkyně usazené na jeho území, nemůže se dovolávat nutnosti zajistit vyvážené rozdělení daňové pravomoci mezi členskými státy, aby odůvodnil zdanění společností-příjemkyně usazených v jiném členském státě. Snížení daňových příjmů nelze považovat za naléhavý důvod obecného zájmu, kterého by se bylo možné dovolávat za účelem odůvodnění opatření v zásadě odporujícího základní svobodě. Takové opatření není odůvodněno ani z hlediska soudržnosti daňového režimu.

Argument, že dotčená daňová výhoda je kompenzována daňovou nevýhodou, neobstojí, jelikož mezi osvobozením dividend vyplacených společností-příjemkyním, které jsou rezidenty, od srážkové daně a zdaněním uvedených dividend jakožto příjmů akcionářů těchto společností či jejich zdaněním v okamžiku případné budoucí zdanitelné transakce není bezprostřední souvislost.

2. Členský stát, který dividendy vyplácené společností usazeným na Islandu a v Norsku zdaňuje ekonomicky více než dividendy vyplácené společností se sídlem na jeho území, porušuje povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 40 Dohody o Evropském hospodářském prostoru (EHP).

Jestliže omezení volného pohybu kapitálu mezi příslušníky států smluvních stran Dohody o EHP musí být posuzována s ohledem na článek 40 a přílohu XII uvedené dohody, pak její ustanovení mají stejný právní dosah jako v podstatě totožná ustanovení článku 56 ES.

(viz body 48, 56–57, 77–78, 83, 86, 92, 94, výrok 1)

(viz body 96, 99, výrok 2)